

[Valdemar Sørensen.]

Befolkning var blevet ordnet samtidig med, at Landmændenes indbyrdes Forhold blev ordnet. Det havde været et billigt Krav fra det store Flertal i Landet, som skal betale, hvad denne Lovgivning kommer til at koste. Naar dette ikke er Tilfældet og vi maa nøjes med de Antydninger, der gives, vil ogsaa jeg hævde, at man daarligt kan gaa til nogen anden Ordning end den at fastholde den nuværende Brødpris for alle. Jeg vil betragte det som meget vanskeligt at komme ind paa det, som er antydet: at give den Befolkning, som skal betale Brødet, et Ækvivalent paa Lønningerne. Som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde, rammer det ikke alle, det giver Anledning til utallige Forskydninger i Befolkningens indbyrdes Forhold. Det rigtige er, at man, samtidig med at det store Landbrug forlanger at faa den og den Pris, erkender en Forpligtelse over for det store Samfund til at holde den Brødpris, vi har i Dag.

Jeg beklager meget, at man ikke har faaet et positivt Tilsagn herom, og jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at fremsætte en Udtalelse, som positivt dækker os for Fremtiden, hvad dette Spørgsmaal angaar. Den Del af Befolkningen, jeg har den Ære at repræsentere, staar i hele dette vigtige Spørgsmaal usikkert i sin Bedømmelse af, hvorfor det har været nødvendigt at foraarsage en saadan Opgang i Brødprisen som den, der vil blive Tilfældet her. Man kan berolige Befolkningen, og det forekommer mig, at det er Lovgivningsmagtens Pligt at berolige den ved fornødne Forsikringer om, at dette Spørgsmaal vil blive ordnet saa snart og saa godt, som de Omstændigheder, vi nu engang maa regne med, tillader det. Vi kan ikke nøjes med disse antydningssmæssige Udtalelser om, hvad man eventuelt vil gøre, vi maa have et positivt Tilsagn fra den høje Regering om, at Brødprisen, hvis ikke uoverkommelige Ting stiller sig i Vejen, skal holdes paa den Højde, vi har nu.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker de ærede Ordførere, som har anbefalet det foreliggende Lovforslag, for deres Tilslutning.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger om de Spørgsmaal, der er rejst, og i øvrigt tilsige min Velvilje til at forhandle Enkeltheder i det Udvalg, der vil blive nedsat.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen henstillede til mig at paase, at Korn, der bliver solgt i fri Handel som Foderkorn, ikke

blev solgt som Saasæd, for hvilket man faar Tilladelse til at tage en højere Pris. Ligeledes henstillede det ærede Medlem, at Maksimalpriserne blev holdt. Jeg er rede til at sætte alt ind paa at overholde Maksimalpriserne, og jeg vil henstille til alle, som faar med dette at gøre, ikke mindst Landmændene, at bidrage deres til, at Maksimalpriserne kan holde. Det er naturligvis en meget stor Svækkelse af en Ordning, dersom de Priser, der fastsættes, ikke kan holdes.

Dernæst nævnte det ærede Medlem, at vi maa være klar over, at en saa stærk Forhøjelse af Kornpriserne vilde betyde, at Ejendomspriserne vilde stige, og det var en Fare for Landbruget i Fremtiden; der vilde opstaa store Vanskeligheder. Det er jeg enig med det ærede Medlem i, men jeg kan sige til det ærede Medlem, at der formodentlig i den allernærmeste Fremtid fra Indenrigsministeren vil fremkomme et Forslag, gaaende ud paa at begrænse Pantsætningsretten i den kommende Tid, netop for at holde Priserne nede, saaledes at vi ikke kommer ind i den samme Ulykke som efter den sidste Krig, hvor man fik høje Kornpriser, høje Ejendomspriser, stigende Gæld og bagefter store Vanskeligheder.

Det ærede Medlem Hr. Løje henstillede til mig at gaa bort fra den hollandske Vægt. Det tror jeg ikke gaar an. Det vil være alt for farligt ved Aflevering af Korn, om man fik lige saa meget for daarligt Korn og daarligt rensat Korn, der vejer meget lidt, som for vel rensat Korn. Der er næppe nogen, som tør tage Ansvar for det, men naturligvis kan man i det kommende Udvalg forhandle om Ændringer i de opstillede Regler. Jeg vil, som sagt, advare imod, at man gaar bort fra den hollandske Vægt.

Det ærede Medlem henstillede endvidere til mig at gaa med til at give et Tillæg for Opbevaring af Kornet ude hos Landmændene, efter som Maanederne skrider frem. Det tror jeg ikke nytter noget. Jeg er derimod mere enig med dem, som har henstillet til mig, at man skulde søge at fremme Afleveringen mest muligt, idet jeg nemlig er af den Opfattelse, at det vil være rigtigt at faa det, som man kan opbevare, ind paa Lagrene, ogsaa fordi man da saa snart som muligt bedre kan faa et Overblik over, hvorledes det vil gaa. Jeg er nemlig paa det rene med, som det ogsaa er anført fra anden Side, at Ligningen ikke giver for meget. Selv om der er beregnet en Reserve paa op mod 100 000 t, saa maa vi være klar over, at naar der er Misvækst i store Dele af Jylland, saa vil der blive mange, der ikke kan opfylde deres Afleve-